



Kazys Binkis

„Lituanica“

(ištrauka)

Džiaugsmas, kai saulutė rytą

Apšvietė mechaniką!

Mato: kieme pastatyta

Laukia „Lituanica“,

Tokia pat, kaip jis kur statė.

Tik kur kas didesnė

Ir stipresnė, ir greitesnė,

Ir ištaingesnė.

Lekiam!

„Sėdam tuoj. Labai skubu!“

Sako jam senelis.

Sėda lėktuvan abu

Ir į viršų kelias.

Lieka pievos ir miškai,

Miestai ir miesteliai...

Kyla jie aukštai aukštai,

Prie pat Paukščių kelio...

Štai jau baigias sausuma...

Štai jau vandenynas...

Nei audra, nei sutema

Nepavys mašinos!

Čia drąsuoliams nebaugu,

Nedreba nė vienas.

Taip tik lėkė virš bangų

Darius ir Girėnas!

Štai – jau matos žemė vėl,

Išraizgyta upėm.

„Na, dabar, Dominykėl,

Truputį nutūpkim!“

Tik senelis vairą – krypt, –

Ir jau žemėj tupi...

„Na, dabar jau galim lipt,

Pažiūrēt, kas rūpi...“